

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/247/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110205718
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4110205718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: TIME Slovakia Plus, s.r.o., Jozefská 7, Bratislava, IČO: 35 751 746, zast. Mgr. Karolom Haľapkom, advokátom v Bratislave, Nám. SNP 22, proti odporkyňi: Q. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, C., zast. JUDr. Andrejom Hourkom, advokátom so sídlom Bratislava, Gelnická 8, o zaplatenie sumy 8.790,35 eur, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 29. 09. 2011, č. k. 10C/63/2010-214, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania na účet Mgr. Karola Haľapku, advokáta v Bratislave vo výške 667,29 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8.790,35 eur do 3 dní právoplatnosti rozsudku titulom schodku na zverených hodnotách pri spoločnej zodpovednosti zamestnancov, ktoré bola povinná vyúčtovať. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 3.244,03 eura do 3 dní. V dôvodoch rozsudku poukázal na ust. § 182 ods. 1, 2, 3, § 184 zákona č. 311/2001 Z. z., Zákonníka práce (ďalej aj „ZP“). Uviedol, že odporkyňa pracovala u navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 03. 06. 2005 ako predavačka, v zmysle dodatku zo dňa 01. 07. 2006 sa stala zástupkyňou vedúceho prevádzkovej jednotky a dodatkom zo dňa 03. 01. 2007 vedúcou prevádzkovej jednotky v Polus City Center. Dňa 13. 03. 2007 uzatvorila spolu s I. B., zástupkyňou a predavačkami H. X., L. W. a opravárom - hodinárom H. V. spoločnú dohodu o hmotnej zodpovednosti, podľa ktorej prevzali majetok na základe inventúry vykonanej ku dňu podpisu dohody o hmotnej zodpovednosti, t. j. 13. 03. 2007, v hodnote 2.870.331,44 Sk (95.277,55 eura). V dňoch 29. 07. - 31. 07. 2008 bola vykonaná na predajni v prítomnosti všetkých predavačiek inventúra, ktorou bolo zistené manko vo výške 1.149.448 Sk. Ďalšou inventúrou vykonanou v dňoch 21. 08. až 25. 08. 2008 bol oproti predchádzajúcej inventúre zistený prebytok vo výške 37.351 Sk a inventúrou vykonanou pri ukončení pracovného pomeru zamestnankýň, dňa 29. 09. 2008, bol zistený prebytok vo výške 2.085,43 Sk. Po sumarizácii výsledkov inventúr celkový schodok na predajni bol vyčíslený sumou 532.311,25 Sk. Súd prvého stupňa vychádzal zo záveru o existencii zodpovednosti všetkých zamestnankýň za vzniknutý schodok s ohľadom na uzatvorenú dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti, pričom navrhovateľ preukázal vznik schodku inventúrnymi záznamami z troch inventúr. Zodpovednosť zamestnanca za schodok je založená na princípe zavinenia zamestnanca, ktorý, ak sa chce zbaviť zodpovednosti, je povinný preukázať, že škodu nezavinil. Odporkyňa nepreukázala právne relevantným spôsobom, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Nebolo preukázané ani že by zamestnávateľ nevytvoril vhodné podmienky na hospodárenie so zverenými

hodnotami, ani že bol upozornený zamestnancom na vzniknuté nedostatky a tieto bez zbytočného odkladu neodstránil. Odporkyňa síce poukazovala na to, že predajňa nebola dostatočne zabezpečená kamerovým systémom, avšak túto skutočnosť súd nepovažoval za tak podstatný prvok pre riadne hospodárenie so zverenými hodnotami, aby to viedlo k zbaveniu sa zodpovednosti odporkyne a jej kolegýň za vzniknutý schodok. Z výpovedí predavačiek mal preukázané, že pri plnení pracovných úloh vedome nakladali nezodpovedne so zverenými hodnotami, preto im muselo byť zrejmé, že tieto budú pri inventarizácii chybať. Poukázal na výpoveď svedkyne I. B., zástupkyne vedúcej, ktorá uviedla, že v predajni sa tovar vydával na paragóny, peniaze sa dávali zvlášť do vrečka a do trezoru a hoci mal byť tovar doblokovaný, nie vždy sa to tak stalo. Takýto systém práce potvrdila aj svedkyňa H. X., ktorá uvádzala, že tovar sa predával na paragóny, a to v čase, keď bola pokladňa uzatvorená, pričom peniaze nechali v pokladni, odporkyňa si peniaze niekedy požičala a nasledujúci deň ich tam vrátila. Rovnako tak svedkyňa W. potvrdila, že sa tovar predával na paragóny, nasledujúci deň sa mal doblokovať, ale nie vždy sa tak stalo, pričom peniaze, ktoré mali byť poukázané do pokladne, vložené neboli. Súd konštatoval, že nebolo preukázané tvrdenie odporkyne, že schodok vznikol pri preberaní tovaru, pričom ostatné svedkyne - kolegyne - potvrdili, že pri preberaní tovaru nevznikli žiadne nezrovnalosti. Kľúče od predajne mali len zamestnankyne navrhovateľa a každá z nich mala svoj kód, ktorým vstupovali do predajne. Obrana navrhovateľky, že v predajni vypomáhali aj iné osoby, ktoré mohli do predajne prísť, nemá opodstatnenie, pretože do predajne sa dostali len za súčasnej prítomnosti niektorej z predavačiek, zástupkyne alebo vedúcej. Súd prvého stupňa neprihliadol ani na námietku odporkyne, že počas jej zmeny nemohla ovplyvniť chod predajne, pretože práve inštitút spoločnej hmotnej zodpovednosti sa vzťahuje na takýto prípad, kedy zodpovedajú všetci zamestnanci pomerom podľa výšky svojho príjmu, ak je z technických príčin nemožné, aby zodpovedala každá z nich len za určitý zverený úsek. Pokiaľ ide o výšku náhrady odporkyne súd vychádzal z výšky schodku v sume 521.116,65 Sk, od ktorého odpočítal náhradu p. X. vo výške 11.311,- Sk a p. W. vo výške 12.060 Sk. Po odpočítaní týchto náhrad zostatok predstavoval sumu 497.745,65 Sk, ktorý bol zosobnený zástupkyňi vedúcej p. B. a odporkyňi ako vedúcej prevádzky podľa pomeru ich priemerných zárobkov - u B. v sume 15.492,- Sk a u odporkyňi 17.613,- Sk, teda pomer predstavuje 46,80 % ku 53,2 % u odporkyne a takto vypočítaný podiel potom predstavuje sumu 264.817,83 Sk, v prepočte 8.790,35 eura ako náhrada pripadajúca na podiel odporkyne.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, domáhajúc sa ním zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázala na procesné pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý jej nezaslal rovnopis žaloby na vyjadrenie, ale priamo vytýčil pojednávanie a ona a ani jej právny zástupca sa nemohli písomne vyjadriť k žalobe a navrhnúť príslušné dôkazy, čím došlo k porušeniu rovnosti účastníkov v konaní. Poukazovala na nezákonný postup sudkyne, keď pojednávala napriek tomu, že zaslala súdu ospravedlnenie a žiadala o odročenie pojednávania. Vyjadrila presvedčenie, že sudkyňa jej neposkytla taký priestor, aký dostala protistrana, nemala priestor predkladať vlastné dôkazy a primerane reagovať na tvrdenia navrhovateľa. Súd neakceptoval jej návrh na predvolanie svedkov, ktorí mohli vyvrátiť tvrdenia bývalých kolegýň. K vecnej stránke rozsudku uviedla, že jej pracovná zmluva z hľadiska náplne práce nezodpovedala tomu, že bola vedúcou zamestnankyňou. Pracovala v 2-smennej prevádzke s nerovnomerne rozvrhnutým pracovným časom, preto nemôže zodpovedať za čas, kedy nemala službu v prevádzkarni. Dohoda o spoločnej hmotnej zodpovednosti nezodpovedá príslušným ustanoveniam Zákonníka práce, pretože jej zamestnávateľ nevytvoril podmienky pre plnenie pracovných úloh napr. tým, že absentoval kamerový systém, neboli vhodne umiestnené stojany s hodinkami, z ktorých si ktokoľvek mohol zvesiť hodinky a odísť bez zaplatenia. Pultový stôl bol rozleptaný. Počas trvania pracovného pomeru nemala k dispozícii výpisy zo zabezpečovacieho systému voči vonkajšiemu narušiteľovi a prehľad o pohybe osôb v prevádzke. V predajni nebolo 5 rokov prevažované zlato, napriek tomu sa zistil rozdiel medzi deklarovanou gramážou tovaru a skutočnou gramážou. V konaní požiadala pripojiť vyšetrovací spis, súd tak neurobil. Pokiaľ ide o výšku škody, ktorú mala uhradiť, táto bola určená až na poslednom pojednávaní, napriek tomu, že mala byť vyriešená už pri podaní žaloby. Inventarizácie sa mali vykonávať spolu so všetkými zamestnancami, ktorí mali podpísanú spoločnú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Inventarizácie sú nevierohodné, keď pri prvej sa zistilo manko, pri druhej prebytok a až pri tretej sa podaril správny výsledok. Práčeneschopnosť zamestnanca je dôvodom na čiastočné alebo úplné zbavenie sa hmotnej zodpovednosti, pričom bola práčeneschopná jeden mesiac v r. 2007. Počas tejto doby mohli s tovarom manipulovať tretie osoby, nielen zamestnankyne, konkrétne p. O. a syn p. X.. Po ukončení inventúry v r. 2008 a vyčíslení schodku sa objavil ďalší kľúč od trezoru, o ktorom ona, ako vedúca prevádzky, vôbec nevedela a konateľka jej

nedokázala túto skutočnosť dostatočne vysvetliť. Navrhla vypočuť svedkyňu X., W. a B. na vyvrátenie obvinení voči nej.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s námietkami odporkyne o procesných pochybeniach súdu prvého stupňa, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, č. k. 9NcC/37/2010-49 zo dňa 20. 08. 2010, v ktorom bola riešená námietka týkajúca sa nezaslania rovnopisu žaloby na vyjadrenie. Pokiaľ ide o požiadavku odročenia pojednávania z dôvodu vypočúvania svedkov uviedol, že na nasledujúcom pojednávaní bola odporkyňa oboznámená so svedeckými výpoveďami a nevzniesla požiadavku ich opätovného vypočutia. Pokiaľ ide o požiadavku vypočúvať ďalších svedkov - jej matku a manžela, uviedol, že títo svedkovia nemohli objasniť skutočnosti týkajúce sa strateného tovaru v predajni. K vecným námietkam odporkyne, k tvrdeniu, že z dôvodu vykonávania práce v 2-smennej prevádzke nemôže niesť zodpovednosť za stratu predmetov uviedol, že je neopodstatneným pokusom o nájdenie dôvodu na odklad jej povinnosti uhradiť mu vzniknutú škodu. Pri nástupe do zamestnania vedela, akým spôsobom prevádzka funguje a túto skutočnosť nenamietala. Nenamietala to ani v čase, keď sa stala vedúcou prevádzky, túto okolnosť začala namietat až v priebehu súdneho konania. Prevádzka násilne poškodená nebola a keďže kľúče mali iba zamestnankyne, bez ich vedomia a prítomnosti sa do prevádzky nikto nemohol dostať inak, než násilným vzniknutím. Pokiaľ ide o gramáž tovaru, námietka nie je podstatná, pretože pri inventúrach sa zisťoval chýbajúci tovar podľa kusov. K výške náhrady škody uviedol, že táto zo strany odporkyne v priebehu konania nikdy nebola spochybňovaná, jedinou jej obranou bolo tvrdenie, že škodu nespôsobila a nie je za ňu zodpovedná. Do spisu doložil inventúrne záznamy, tieto mohla odporkyňa, prípadne jej právny zástupca preštudovať počas celého súdneho konania. Poukázal na výpovede svedkýň, ktoré potvrdili, že sa z predajne odnášal tovar, vydával sa na paragóny, nebol nablokovaný do pokladne a peniaze si predavačky nechávali. Sama skutočnosť, že všetky ostatné zamestnankyne uznali svoj podiel viny na vzniknutom schodku dokazuje, že uznali svoj podiel viny na vzniknutom schodku a je viac než nepravdepodobné, že by sa všetky svedkyne spojili a snažili sa nepravdivo obviňovať odporkyňu.

Odvolací súd po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP); dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Predmetom sporu medzi účastníkmi konania bola náhrada škody za schodok vzniknutá na zverených hodnotách zo spoločnej hmotnej zodpovednosti za schodok, ktorý vznikol v prevádzke navrhovateľa v Polus City Center v Bratislave, zistený inventarizáciou vykonanou v dňoch 29. 07. až 31. 07. 2008, 21. 08. až 25. 08. 2008 a 29. 09. 2008 v celkovej sume 521.116,65 Sk. Navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa zodpovedá za škodu, pretože hospodárske prostriedky jej boli zverené na vyúčtovanie dohodou o spoločnej hmotnej zodpovednosti uzatvorenej s ďalšími tromi pracovníčkami dňa 13. 03. 2007. Schodok vznikol na predajni v Polus City Center v Bratislave, ktorého bola vedúcou. V pracovnom pomere u navrhovateľa bola od 01. 06. 2005 do 30. 09. 2008. Odporkyňa neuznávala nárok navrhovateľa nahradiť vzniknutú škodu vo výške 8.790,35 eura, ktorá predstavuje jej podiel náhrady podľa pomeru priemerných zárobkov zamestnancov zodpovedných za schodok podľa § 189 ods. 2 Zákonníka práce. Nesúhlasila so žalobou a tvrdila, že na pracovisku zistila nedostatky, preto dňa 28. 07. 2008 prišla aj s kolegyňou L. W. za navrhovateľom a chcela dať výpoveď, pretože vedela, že v predajni sú nedostatky, pričom ale zbierala dôkazový materiál a to najmä vo vzťahu k jej zástupkyňi, p. B.. Dozvedela sa od kolegyni W., že počas jej neprítomnosti z dôvodu PN bol v predajni neznámy človek, vypisovali sa paragóny na súkromné objednávky. Na základe jej oznámenia bola urobená prvá inventúra dňa 29. 07. 2008. Už nezvládala systém práce na pracovisku, pretože musela sama preberať tovar, robiť výklady, kontrolovať, a pokiaľ aj vydala tovar na paragón, tento vždy dablokovala. Za chýbajúci tovar sa necítila byť zodpovednou. O skoršie vykonanie inventúry nežiadala z dôvodu, že nemala dostatok dôkazov, pričom pracovisko nebolo riadne zabezpečené, sklo vo vitrínach bolo podlepené tak, že sa dalo nadvihnúť, kľúče od skrinky mali všetky zamestnankyne, ale napriek tomu sa skrinky dali otvoriť. Na tieto nedostatky upozorňovala štatutárnu zástupkyňu navrhovateľa.

Podľa § 179 ods. 1, 3 ZP zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním.

Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 182 a § 185.

Podľa § 182 ods. 1 ZP ak prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zamestnanec zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dojednať, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

Podľa § 182 ods. 2,3 ZP dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzavrieť písomne, inak je neplatná. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Podľa § 189 ods. 2, 3 ZP pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým zamestnancom určí podiel náhrady podľa pomeru ich dosiahnutých hrubých zárobkov, pričom zárobok ich vedúceho a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej výške. Podiel náhrady určený podľa predchádzajúceho odseku nesmie u jednotlivých pracovníkov, s výnimkou vedúceho a jeho zástupcu, presiahnuť sumu rovnajúcu sa ich priemernému mesačnému zárobku. Ak sa neuhradí takto určenými podielmi celá škoda, sú zvyšok povinní uhradiť vedúci a jeho zástupca podľa pomeru svojich dosiahnutých hrubých zárobkov.

Zodpovednosť zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať, je osobitným druhom pracovnoprávnej zodpovednosti za škodu. Zodpovednosť za schodok vzniká, ak zamestnávateľ preukáže, že so zamestnancom uzavrel platnú dohodu o hmotnej zodpovednosti a že na hotovosti, ceninách, tovare, zásobách materiálu, alebo na iných hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať, vznikol schodok. Pri tejto zodpovednosti zamestnávateľ nie je povinný preukazovať zavinenie zamestnanca. Zavinenie zamestnanca na vzniku schodku sa predpokladá, takže zamestnanec sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách zbaví celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo z časti bez jeho zavinenia.

Schodkom sa rozumie rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt a medzi údajmi účtovnej evidencie, o ktorý je skutočný stav nižší, než účtovný stav. Schodok sa zisťuje za určité obdobie začínajúce prevzatím zverených hodnôt a končiace vyúčtovaním, počas ktorého obdobia zverené hodnoty podliehajú zmenám, ktoré sa musia premietnuť do konečného vyúčtovania. Hmotne zodpovedný zamestnanec musí mať počas tohto obdobia vo svojom zverení tieto hodnoty, ktoré podľa dokladov dosiaľ nevydal a musí kedykoľvek preukázať účtovnými dokladmi, že v čase vyúčtovania sa u neho nachádzajú. Schodok býva zistený spravidla inventarizáciou ako inventarizačný rozdiel medzi stavom majetku v účtovníctve a skutočným (nižším) stavom majetku, avšak skutočnosť, že schodok bol zistený inak, než inventarizáciou, neznamená ešte sama o sebe, že by zamestnávateľ nemal voči zamestnancovi nárok na náhradu škody vzniknutej podľa § 176 ods. 1 ZP; ak má byť žaloba úspešná, musí zamestnávateľ v takom prípade preukázať vznik schodku inými dôkaznými prostriedkami.

V prejednávanej veci bolo pre posúdenie veci podstatné zistenie, či je daná zodpovednosť odporkyne za schodok vzniknutý inventarizáciou podľa § 182 ods. 1 ZP vyplývajúca z dohody o hmotnej zodpovednosti za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu, ktoré bola povinná vyúčtovať a ktorá jej vyplýva z dohody o spoločnej hmotnej zodpovednosti uzatvorenej s ďalšími pracovníkmi prevádzky v Polus City Center v Bratislave.

Odvolačný súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav a vec správne právne posúdil, a preto sa odvolací súd v plnom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Na doplnenie udáva, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporkyňa pracovala u navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy pôvodne ako predavačka od 03. 06. 2005, dodatkami k pracovnej zmluve zo dňa 30. 06. 2006 sa stala zástupkyňou a zo dňa 03. 01. 2007 vedúcou predajne. Dňa 13. 03. 2007 uzatvorila spolu s ďalšími troma

pracovníčkami Q. B., H. X., L. W. a H. V. dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti, ktorou prevzali majetok na základe inventúry vykonanej v uvedený deň v hodnote 2.870.331,44 Sk. Dohodu o hmotnej zodpovednosti podpísali všetci zamestnanci, ktorí dohodu uzatvorili. Dohoda o hmotnej zodpovednosti bola uzatvorená písomne, a preto je platná. Na základe inventúry, vykonanej z podnetu odporkyne, v dňoch 29. 07. až 31. 07. 2008 bol zistený rozdiel vo výške 38.154,68 eura. Na predajni bol zistený chýbajúci tovar v počte 460 ks, ktorý bol zaznamenaný v inventarizačnom zázname. Inventúry sa zúčastnili všetci zamestnanci. Ďalšia inventúra bola vykonaná 21. 08. - 25. 08. 2008, pri ktorej sa zistilo, že chýba ďalších 20 ks tovaru, následne sa 46 ks našlo. Pri odchode zamestnankyne k 30. 09. 2008 bola vykonaná ďalšia inventúra, kedy bolo nájdených 15 ks tovaru a bol zistený prebytok vo výške 2.085,40 Sk. Zo všetkých inventúr sa robili inventarizačné záznamy a konečný výsledok manka zisteného v prevádzke, po znížení o príslušnú daň z pridanej hodnoty a obchodnú maržu, bol vyčíslený sumou 521.116,65 Sk. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že hmotne zodpovedné osoby si neplnili riadne svoje povinnosti a každá zo zamestnankýň vo väčšej alebo menšej miere porušovala pracovný poriadok. Obrana odporkyne, že pracovala v 2-smennej prevádzke, a preto nemôže niesť zodpovednosť za čas, kedy nebola na pracovisku, je právne bezvýznamná, pretože práve inštitút spoločnej hmotnej zodpovednosti slúži na to, aby osoby, ktoré dohody o spoločnej hmotnej zodpovednosti podpísali, zodpovedali so zverenými hodnotami po dobu, počas ktorej s hodnotami disponujú v rámci pracovnej náplne, ak od dohody o hmotnej zodpovednosti neodstúpili. Odporkyňa bola vedúcou predajne a napriek tomu, že mala podozrenie o nekalých praktikách na pracovisku, neurobila žiadne opatrenia na zabránenie pokračovania v takomto konaní a to bez ohľadu na to, či mala alebo nemala dôkazy voči konkrétnym pracovníčkam - kolegyniam na pracovisku. Bolo jej povinnosťou, ako vedúcej, v takomto konaní zabrániť, čo v konečnom dôsledku mohlo mať vplyv na úplné alebo čiastočné zbavenie sa zodpovednosti za vzniknutý schodok. Potvrdila, že niekoľko mesiacov pred tým, ako túto skutočnosť oznámila štatutárnemu zástupcovi navrhovateľa, situáciu na pracovisku iba monitorovala. Sama táto skutočnosť nemá vplyv na zbavenie sa zodpovednosti, keď vykonanou inventúrou bol zistený schodok. Pri takejto zodpovednosti zamestnávateľ nie je povinný preukazovať zavinenie zamestnanca, pretože jeho zavinenie sa predpokladá a ak sa chce zamestnanec zbaviť zodpovednosti, musí sám preukázať, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Obrana odporkyne, že na predajni nebol kamerový systém, že nemala počas celého trvania pracovného pomeru k dispozícii výpisy zo zabezpečovacieho systému voči vonkajšiemu narušiteľovi, a preto nemala prehľad o pohybe osôb na predajni, že vitríny s tovarom neboli dostatočne zabezpečené, je právne bezvýznamná a nepostačuje na zbavenie sa jej zodpovednosti za vzniknutý schodok. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od predajne mali kľúče iba predavačky, z čoho vyplýva, že do predajne sa s ich súhlasom, alebo vedomím cudzia osoba bez násilného vniknutia dostať nemohla. Násilné vniknutie do predajne zistené nebolo. Pokiaľ sa na pracovisku zdržiavali cudzie osoby, bolo to s vedomím a súhlasom pracovníčok, ktoré boli zodpovedné za tovar na predajni spoločne, a preto, ak počas výkonu práce zistili, že niektorá z nich porušuje pracovný poriadok spôsobom, ktorý by mohol mať za následok stratu alebo odcudzenie zverených predmetov, mal povinnosť túto skutočnosť avizovať zamestnávateľovi a prípadne požadovať aj nariadenie inventarizácie. Z výpovede odporkyne a vypočutých svedkýň - pracovníčok predajne bolo preukázané, že nehospodarili riadne so zverenými prostriedkami, pretože predaný tovar vystavovali na paragóny, peniaze nedávali riadne do pokladne, dokonca sa stávalo, že predaný tovar dodatočne objednávali a následne predávali. Takéto konanie len podporuje záver, že schodok vznikol v dôsledku nezodpovedného prístupu k plneniu si pracovných povinností, a keďže všetky pracovníčky mali uzatvorenú platnú dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú navrhovateľovi, ako zamestnávateľovi, za vzniknutú škodu. Odporkyňa pracovala vo funkcii vedúcej, a preto je daná jej zodpovednosť podľa ust. § 182 ods. 1 Zákonníka práce vo výške určenej súdom prvého stupňa podľa výpočtu, na ktorý odvolací súd v podrobnostiach odkazuje a s ktorým sa stotožňuje.

Pokiaľ ide o procesné námietky odporkyne, odvolací súd uvádza, že odňatím možnosti konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci sa námietkou odporkyne, že jej nebol zaslaný rovnopis návrhu na začatie konania zaoberal odvolací súd v uznesení č. k. 9NcC/37/2010-49 zo dňa 20. augusta 2010, ktorým rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej odporkyňou voči zákonnej sudkyňi. V súvislosti s námietkou odporkyne v tom, že súd prvého stupňa vo veci konal a pojednával napriek ospravedlneniu a žiadosti o odročenie pojednávania a že jej neumožnil opätovný výsluch svedkov,

odvolací súd poukazuje na postup súdu odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom nie je možné považovať postup súdu v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami. Zo strany súdu prvého stupňa nedošlo k závadnému procesnému postupu súdu, ktorým by sa odporkyňa znemožnila realizácia jej procesných práv priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia ochrany jej práv a právom chránených záujmov, pretože na ďalšom pojednávaní dňa 21. 02. 2011, boli oboznámené výpovede svedkýň vypočutých na pojednávaní dňa 15. 11. 2010, ktorého sa odporkyňa z dôvodov vyššie uvedených nezúčastnila, k výpovediam svedkýň sa odporkyňa vyjadrila a nenavrhol opätovné vypočutie týchto svedkov. Navyše, s poukazom na vyššie uvedené dôvody výpoveď týchto svedkýň nemala podstatný vplyv na posúdenie zodpovednosti za schodok podľa § 182 ZP a v rozsahu podľa § 189 ZP.

Z uvedených dôvodov odvolací súd viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, dôvodmi a rozsahom odvolania, sa stotožnil s jeho právnym záverom. Z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd postupoval v zmysle § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za zastupovanie advokátom podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c), d), § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb za 2 úkony právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu, účasť na odvolacom pojednávaní v sume po 253,94 eura s 20% DPH, spolu v sume 609,46 eura, paušálnu náhradu hotových výdavkov za 2 úkony v sume 7,41 + 7,43 eur, spolu 15,04 eur, náklady na cestovné z Nitry do Bratislavy vo výške cestovného autobusom 4,60 eur, náhradu za stratu času za 3 polhodiny po 12,73 eur v sume 38,19 eur. Celkové trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 667,29 eur. Náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť do rúk advokáta zastupujúceho v konaní navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.